

De prin 2012 observ o tendință de schimbare a tiparului cultural de la noi din România. Nu știu de ce și în ce scop, dar, prin presiuni multiple se încearcă transformarea României dintr-o țară echilibrată și liberă sub aspectul mentalităților, într-un bastion al „corectitudinii politice” provenite din ideologia marxismului cultural, care prin mijloace ideologice încearcă să dea contur aceluși „om nou” al neo-comunismului postmodern, „om nou” caracterizat de lepădarea de Dumnezeu, aruncarea libertății fundamentale a persoanei umane la coș și înlocuirea sa cu așa zisele „libertăți” ale relativismului moral, pierderea identității sub toate aspectele și transformarea sa într-un fel de „robot” servil și obedient, care să reacționeze strict la stimuli comerciali și instinctuali, în fond omul atomizat, confuz și fără rădăcini al contra-culturii.

Ceea ce se refuză a se vedea este faptul că indiferent cine deține puterea economică ori politică, cel care la final impune direcția societății este cel care va câștiga „războiul cultural” putând schimba mentalitățile în orice direcție dorește. Pornind de la relativizarea educației, trecând prin bătaia de joc la adresa istoriei naționale prezentate ca o operațiune de permanentă punere a „cenușei în cap”, apoi trecând prin cinematografia ideologică axată pe medii „lumpen” , avorturi, violuri ori promiscuitate generală și terminând cu valul nihilist al lui „uniți salvăm”, cu propaganda anti-parlamentară și cu o serie întreagă de manifestări ciudate, demne de bolșevism, care se pretind a fi purtătoare ale unicului și infailibilului model de progres care au drept țintă valorile spiritual-morale, atacul la România liberă și la valorile eterne ale neamului românesc este unul fără precedent. Am spus-o de mai multe ori și o repet și de această dată: intervalul istoric 2012-2022 este decisiv pentru viitorul României și la finalul său vom ști dacă România rămâne ea însăși cu bune și cu rele, cu creșteri și descreșteri, dar cu o credință adâncă în Dumnezeu și cu un respect nedisimulat asupra demnității omenești și a firescului, ori ne vom trezi într-o societate străină de marile valori și de marea cultură, o societate rece și dușmănoasă care s-a înstrăinat de sine însăși, care a distrus libertatea fundamentală a lumii civilizate derivate din învățătura creștină, luând drept repere măruntele „libertăți” ale viciului și ale anarhiei controlate și unde tronează o atmosferă caracteristică universului lui Orwell ori filmelor din seria „Matrix”. Vremea jocului la două capete, vremea ezitărilor și a compromisurilor a trecut, este timpul să îndrăznim cu responsabilitate să ne asumăm și împărtășim valorile fundamentale, să ne apărăm libertatea și integritatea identitar-morală fără să ținem cont de ispite, presiuni ori curse ideologice în care se dorește să fim atrași. România de azi, trebuie să o recunoaștem fără teamă este supusă unor experimente social-culturale care vizează impunerea unui sistem de valori comun neo-marxismului post-industrial și care pot fi definite sub conceptul de „revoluție culturală”. Iar o „revoluție culturală” fie ea chiar și de catifea, fie ea cât de „hipsteristă” și „cool” , fie ea cât de frumos colorată și promovată în mediile așa pretins „elitiste” tot o revoluție care în esența sa își propune dărâmarea unui sistem social ori regim politic (în cazul de față a unui sistem de valori fundamentale, deci un lucru mult mai profund și subtil decât o putere statală propriu-zisă ) va rămâne. Iar o revoluție vine și dărâmă o realitate concretă, un dat social, înlocuind acest element de structură a civilizației prin nimic, după cum bine sesiza Albert Camus.

Oare de o „revoluție culturală” neo-marxistă avem noi nevoie acum în România, la 27 de ani de ruperea de un sistem dictatorial comunist?

Este foarte simplu să ne apărăm și să rămânem noi înșine așa precum ne știm din moși-strămoși. Credința, tradiția, familia, școala și identitatea națională sunt valori peste care nu se poate trece ușor și care sunt convins că vor rămâne pururea în sufletele și în faptelor românilor! Am încredere în români și în puterea noastră, de oameni încercați sub atâtea milenii de istorie încurcată, de a ne păstra pe mai departe valorile identitare și ființa spirituală liberă și neîntinată de ideologiile care îl opun pe om omului și pe om Lui Dumnezeu!

Daniel Gheorghe

Deputat PNL